

РЕШЕНИЕ

№ 37988

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8150** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Председател на Сметната палата на Република България с
проц.представител юрк. П. срещу Решение № 1213/31.03.25г по нахд № 722/25г на СРС, НО, 3ти
състав, с което е отменено НП № ИК-22#2/02.07.24г, издадено от Председател на Сметната палата
на Република България /с което на С. С. С. е наложено на осн. чл.476 от ИК- административно
наказание „глоба“ в размер на 3000лв за нарушение на чл. 170 ал.1 от ИК/ и на осн. чл. 63 ал.2 т.2
и ал.4 от ЗАНН- С. е предупреден, че при извършване на друго адм.нарушение от същия вид,
представляващо маловажен случай, в 1-годишен срок от влизане в сила на съд.решение, ще му
бъде наложено адм.наказание за това друго нарушение.

В кас.жалба се сочи, че Решението е мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и
потвърждаване на НП, претендират се разноски за двете инстанции. Твърди се, че СРС правилно
е приел нарушението за безспорно установено, но неправилно счита същото за маловажно по
чл.28 от ЗАНН. Наложена санкция е в мин.размер, като при определяне на размера са взети
предвид от АНО релевантните смекчаващи обстоятелства. Нарушението не се отличава с по-
ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид, както счита
СРС. Нарушението е формално и не се изисква настъпване на вредоносен резултат, респ. липсата
на вредоносен резултата не е смекчаващо обстоятелство. Това, че е извършено за първи път,

обосновава мин.размер на санкцията, а не маловажност на деянието. Важността на обществените отношения изключва прилагането на чл.28 от ЗАНН в случая/цитира се практика на АССГ/, като качеството на лицето/такова по чл.164 ал.2 от ИК/, е част от съставомерността на деянието. Не се споделя довода на СРС, че платената в брой сума от 1455лв надвишава малко предвидената в чл.170 ал.1 от ИК сума от 1000лв. В съд.заседание юрк.П. поддържа жалбата.

Ответникът – С. С. С. от [населено място] се явява лично, като оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Сочи, че са ангажирани от него доказателства, че е предприел мерки ИК да се спазва от лицата, извършващи финансови дейности по изборната кампания по места.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63в от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Решението се обжалва като проц. и мат.незаконосъобразно, като съгл. чл.218 от АПК -К..състав следи за неговата валидност, допустимост и мат.законосъобразност служебно, а проверява за проц.незаконосъобразност и явна несправедливост на наказанието - само ако са посочени в кас.жалба като пороци/не са/.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

Съдът намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за мат.законосъобразно, поради следното:

1/ СРС е приел за установено, че нарушението е извършено и това не е спорно между страните. Спорът е единствено дали нарушението попада в хипотезата на чл.28 от ЗАНН, както е приел СРС, т.е. спорът е относно приложението на мат.норма - чл.28 от ЗАНН.

2/ СРС приема, че е налице хипотезата на §1 т.4 от ДР на ЗАНН - "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

3/ Нарушението е формално - такова на простото извършване, поради което липсата на вредни последици не следва да се взема предвид в случая.

4/ Следователно, за да е налице хипотезата на §1, т.4 от ДР на ЗАНН, следва да се вземат предвид само „други смекчаващи обстоятелства“. Нарушената норма - чл.170 ал.1 от ИК, предвижда забрана за плащане в брой на суми над 1000лв. Следователно, размерът на платеното в брой се явява такова „друго смекчаващо обстоятелство“. В случая са платени в брой 1455лв с ДДС, или

1212.50лв без ДДС /за плакати/, като правилно СРС приема тази сума за близка до законовия праг от 1000лв.

5/ Видно от писмените доказателства, С. е пенсионер - с 964.15лв месечната пенсия.

6/ Видно от писмените доказателства, нарушението по чл.170 ал.1 от ИК е извършено за първи път от С..

7/ Видно от писмените доказателства, С. е изготвил Инструкция за финансирането на изборната кампания, изпратена до всички участници в коалицията. В нея той изрично им е указал, че за суми над 1000лв по всяка отделна фактура е задължително плащането по банков път, като само до 1000лв може да се плаща в брой.

8/ Фактурата е издадена в [населено място] на 03.11.23г, като едва по-късно е представена на С. в офиса на коалицията в [населено място] - като лице по чл.164 ал.2 вр. ал.1 от ИК.

9/ От свидетелските показания на Г./секретар в офиса на коалицията в [населено място]/ се установява, че членовете на коалицията от [населено място] са били запознати с Инструкцията/както и всички останали членове на коалицията/.

10/ Правилно СРС приема, че са налице множество „други смекчаващи обстоятелства“, които в своята съвкупност обосновават извод, че нарушението разкрива по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от този вид.

11/ К..състав споделя извода на СРС, че тези множество „други смекчаващи обстоятелства“ в своята съвкупност обосновават извод, че и минималният наложен размер на санкция/3000лв/- се явява несъразмерно тежък.

12/ При налагането на санкции, съгл. практиката на СЕС, следва да се прилага принципът на пропорционалност. В случая не е налице пропорционалност, доколкото за превишаване на законовия праг на плащане в брой - с 212.50лв /без ДДС/, се налага санкция от 3000лв.

Решението е правилно и законосъобразно, а касационната жалба е неоснователна по всички изложени в нея доводи.

При този изход на спора- на касатора не се дължат разноси съгл. чл. 143 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, К..състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1213/31.03.25г по нахд № 722/25г на СРС, НО, 3ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: